

Det handler – og det siger regeringspartierne ordførere jo også meget klart – om arbejdspladser, det handler om vækst, det handler om små og mellemstore virksomheder. Det synes jeg er al ære værd, men så synes jeg, man skal kalde tingene ved deres rette navn: innovationsstøtte. Det er der god brug for, og så lad os lave et samlet, fokuseret program for det. Fair nok, det er sådan set helt i orden.

Men det synes jo at vække den eftertanke hos nogle, at både lanceringen og tilrettelæggelsen peger på, at regeringen gerne vil gøre sig til af at have afsat 16 mia. kr. til forskning. Sådan er virkeligheden ikke. Det drejer sig om et program om 80 mio. kr. til innovationsstøtte. Det er det, det er.

Det andet, og det kan være en mindre ting, er, at jeg synes, der er noget med det sproglige i den her diskussion. »Danmarks udvikling til et højteknologisk samfund«. Er det det, der er formålet? Jeg troede, at højteknologien var et middel til at nå et stadig bedre samfund, som kunne stadig mere, i fællesskab mellem de forskellige sektorer frem for at være et mål i sig selv: Danmark som højteknologisk samfund.

Danmark som et bedre samfund. Tja, det står der ikke meget om i det her lovforslag, men vi kan ikke rigtig tilslutte os kritikken, der i øvrigt har været fremført, af, at bestyrelsen må sammensættes som angivet med et flertal af erhvervsfolk, og at det er ministeren selv, der skal udpege dem, for det passer sådan set godt til det, der er lovforslagets indhold: at lave innovationsstøtte. Så er det klart, at det er erhvervsfolk, der må have flertallet i bestyrelsen – det synes jeg er indlysende – og ikke forskere, som måske endda vil lægge en grundforskningsskvalificering og kvalitetskrav ned over det.

Vi synes, der er mange problemer i finansieringen, og vi vil ikke binde os til at bidrage til det, ligesom vi ikke vil binde os til den her fond eller det her formål. Men vi vil meget gerne give tilsagn om fortsat forskningsfinansiering med henblik på at nå Barcelonamålsætningen og med henblik på, at vi får en forskning, der ikke er politisk styret, men guidet og kvalificeret af det forskningsrådssystem, vi har lavet i fællesskab.

Pia Boisen (EL):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Enhedslistens synspunkter på lovforslaget.

I 2002 vedtog man i Barcelona at gøre det til et mål for EU, at investeringer i forskning og ud-

vikling i 2010 skal nærme sig 3 pct. af BNP. Det er derfor på høje tid, at vi kommer i gang med at investere.

At tilføre ét forskningsområde flere penge er godt, men det kan ikke stå alene, og initiativer omkring højteknologi må derfor modsvares af yderligere midler til andre forskningsområder, f.eks. inden for humaniora og samfundsfag. Samtidig må fondens målgruppe udvides til at omfatte højteknologi i langt bredere forstand. Fonden burde også interessere sig for bæredygtighed, etiske konsekvenser og højteknologi og for teknologiimplementeringen.

Humaniora og samfundsfag kan også være højteknologi og innovation. De er nemlig nødvendige for kvalificeret kommunikation og forståelse af international konkurrence. Også servicefag og vidensservicefag bør kunne støttes af fonden.

Fondens målgruppe er ikke Enhedslistens eneste bekymring. Der er også problemer omkring fondens bestyrelse. Formandsposten bør ligge hos en repræsentant for den offentlige forskning, for derved sikres det, at offentlige penge ikke bruges, hvor private ellers kunne være trådt ind. Erhvervslivet skal repræsenteres i fonden, men ikke med flertal. Og samtidig må en af fondens medlemmer have plads i Koordinationsudvalget for Forskning, så det sikres, at fonden bliver en del af den samlede offentlige forskningsprofil.

Kl. 14.00

For at sikre bred politisk opbakning må udpegelse af bestyrelsen ske gennem Folketingets Udvalg for Videnskab og Teknologi.

Kravet om offentliggørelse er ofte et dilemma, når det offentlige og private sammen skal finansiere, og det må derfor præciseres, hvornår offentliggørelse kan fraviges. Fravigelser må højst være midlertidige, og de involverede parter skal kunne indberette urimelige fravigelser for Videnskabsministeriet. Derudover bør der indføres, at hvis ingen af parterne ønsker at udnytte udført forskning, skal rettighederne overgå til forskeren, eventuelt med en form for kompensation til de øvrige parter.

Når det gælder fondens uddannelsesmæssige profil, finder Enhedslisten, at den er alt for svag. Ifølge Barcelonamålsætningen bør Danmark øge sit optag på ph.d.-studierne fra 1.100 årligt til mindst 1.700 årligt. Det er naturligt at stille krav om uddannelse af forskere til ansøjerne, og fonden må også have mulighed for at fuldfinansiere